

Sygn. akt V KZ 17/16

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 24 maja 2016 r.

zażalenia **T. D.**

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 15 lutego 2016 r., sygn. akt II AKo [...],
w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w D., sygn. akt II K [...] i Sądu Okręgowego w Ś., sygn. akt IV Kz [...]

p o s t a n a w i a:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Podstawą odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania we wskazanej wyżej sprawie legło stwierdzenie, że wniosek ten zawiera, nieuzupełniony w wyznaczonym terminie, brak formalny polegający na jego niesporządzeniu i niepodpisaniu przez adwokata. W zarządzeniu odnotowano, że wyznaczony dla T. D. obrońca z urzędu nie znalazł podstaw prawnych do wystąpienia z takim wnioskiem.

W zażaleniu złożonym na przytaczane zarządzenie T. D. zakwestionował zasadność opinii prawnej sporządzonej przez obrońcę z urzędu, podnosząc, że obrońca nie skontaktowała się z nim, a przy tym nie zapoznała z szeregiem dokumentów z akt prokuratorskich. Zawniioskował więc o zbadanie całości zagadnień w sprawie przy zastosowaniu właściwego trybu postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszym postępowaniu, wszczętym wnioskiem złożonym osobiście przez T. D., zachowano właściwy tryb czynności procesowych, zmierzających do uzupełnienia braku formalnego tego wniosku, znajdujący uzasadnienie w przepisach art. 545 § 2 k.p.k., art. 84 § 3 k.p.k. oraz art. 120 § 1 i 2 k.p.k. Wnioskodawcy udzielono z urzędu pomocy prawnej, a obrońca wyznaczony w celu rozważenia możliwości prawnej wystąpienia o wznowienie postępowania, miał pełne kompetencje do sporządzenia opinii stwierdzającej brak ku temu podstaw.

W zaskarżonym zarządzeniu dokonano trafnej oceny rzetelności udzielonej pomocy prawnej, a argumenty zażalenia oceny tej nie podważają. Specyfika postępowania o wznowienie zakończonego prawomocnie procesu wymaga od obrońcy oceny podstaw prawnych złożenia wniosku, nie zaś podejmowania szczególnych czynności. Należy podkreślić, że wnioskodawca w swym osobistym wniosku obszernie i szczegółowo opisał stan sprawy oraz swoje zastrzeżenia do prowadzonych przeciwko niemu postępowań. Okoliczności te stały się przedmiotem uwagi ze strony obrońcy, a więc nie było potrzeby zasięgania od wnioskodawcy kolejnych informacji lub weryfikowania tych informacji w dokumentacji podawanych przez niego spraw. Efektywność działania wyznaczonego z urzędu obrońcy – przy zważeniu nadto na uwzględnioną w zaskarżonym zarządzeniu ocenę wywiązania się przez obrońcę z jego obowiązków – nie budzi więc zastrzeżeń. Niezbędne natomiast jest tu ponowne przypomnienie, co Sąd Najwyższy wielokrotnie podkreślał, że wniosek o wznowienie prawomocnie zakończonego postępowania jest wysoce sformalizowanym, nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, co oznacza, że tylko podmiot dysponujący fachową wiedzą i umiejętnościami – jakimi nie dysponuje strona postępowania – jest w stanie ocenić warunki do wystąpienia z tym wnioskiem, a następnie sporządzić go zgodnie z wymogami prawa.

Stwierdzając ponadto, że w rozważanym postępowaniu dopełniono także czynności zmierzających do uzupełnienia pisma procesowego przez wnioskodawcę we własnym zakresie, Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do podważenia zaskarżonego zarządzenia i dlatego orzekł, jak na wstępie.

